

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 38EK/2120/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120451061
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Greško
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120451061.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795 proti povinnému: E. R., U.: XX.X.XXXX, D. XXX/X, XXX XX R., o vymoženie 1682,13 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Libor Samec, so sídlom exekútorského úradu Bradáčova 7, 852 86 Bratislava, IČO: 36 078 531, pod číslom 146EX 6/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa Návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 4.12.2020 domáhal od povinného vymoženiu 1 682,13 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 14Csp/52/2019 zo dňa 11.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.12.2019 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 7.1.2021 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Libor Samec, so sídlom exekútorského úradu Bradáčova 7, 852 86 Bratislava, IČO: 36 078 531, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 146EX 6/21.
3. Súdny exekútor dňa 12.2.2021 postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinnému bolo dňa 18.1.2021 doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Povinný doručil návrh na zastavenie exekúcie na exekútorský úrad dňa 2.2.2021 (na poštovú prepravu bol návrh na zastavenie exekúcie podaný dňa 1.2.2021).
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že oprávnenému bol nárok v zmysle exekučného titulu priznaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pričom bolo povinnosťou súdu preskúmať, či predmetná zmluva neobsahuje nekalé obchodné podmienky a či je v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. V ďalšom uviedol, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva“) neobsahuje správny údaj v zmysle ustanovenia § 9 odsek 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je uvedený v neprospech spotrebiteľa. Súčasne povinný uviedol, že zmluva neobsahuje údaj v zmysle ustanovenia § 9 odsek 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako aj dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa povinného na základe uvedeného je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Povinný ďalej uviedol, že úver splácal veriteľovi, neskôr spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako aj spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Uviedol, že ak by súd, ktorý o nároku rozhodoval, riadne a s obdobnou starostlivosťou dodržal svoju prieskumnú povinnosť, potom by záver súdu spočíval na úplne iných skutkových zisteniach a zistil by, že žaloba bola podaná nedôvodne. V ďalšom uviedol, že zmluva obsahuje niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok a preto bolo úlohou súdu zaoberať sa

aj otázkou, či je zmluva ako celok, pre uvedené neprijateľné zmluvné podmienky, udržateľná a platná, a či v takomto prípade nešlo zo strany veriteľa o poskytnutie plnenia, ktoré bolo možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie na strane dlžníka a či uplatnený nárok nebol v čase podania žaloby premlčaný. Povinný súčasne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 4Cdo/410/2012 zo dňa 30.1.2013. Vzhľadom na uvedené bol povinný názoru, že vykonávaná exekúcia je neprípustná, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, pričom poukázal na ustanovenie § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku.

5. Poverený súdny exekútor vyzval oprávneného, aby sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu vo vzťahu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, cit.: „Nárok bol uplatnený v exekúcii z dôvodu neplnenia súdom uložených povinností v exekučnom titule, na základe ktorého je vedená táto exekúcia. Povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti. Návrh povinného na zastavenie exekúcie navrhujeme v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný.“

6. Súdny exekútor uviedol, že sa nevie vyjadríť ku skutočnostiam uvádzaným v návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 226 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

12. Podľa § 232 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.

13. Súd zdôrazňuje, že každý voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, a to pod hrozbou exekúcie tak, ako o tom bol v exekučnom titule poučený i samotný povinný. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nespĺnil má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Účelom exekučného konania je teda nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu a dobrovoľne sa nespĺnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom, aj proti vôli povinného, realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu,

ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku (za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie), ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

14. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné, aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

15. K argumentácii povinného, že vykonávaná exekúcia je neprípustná, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať (pričom oprávnený poukázal na ustanovenie § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku) súd v súvislosti s novelou exekučného poriadku účinnou od 01.04.2017 dáva povinnému do pozornosti, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej právnej úpravy je zakotvený v ustanovení § 61k a 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo ak bol exekučný titul zrušený, alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

16. Súd uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na základe návrhu a na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 14Csp/52/2019 zo dňa 11.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.12.2019, a teda v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil, čo v konečnom dôsledku povinný ani v návrhu na zastavenie exekúcie nenamietal. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne.

17. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v podstate podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že súd nepreskúmal neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, resp. neskúmal okolnosti, ktorých následkom by mohla byť prípadná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého v súlade so spotrebiteľskou zmluvou a/ alebo prípadný vznik bezdôvodného obohatenia. Súd v exekučnom konaní tieto povinným namietané dôvody vyhodnotil ako okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie v tomto exekučnom konaní. Súd uvádza, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a

vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Z uvedeného je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Povinný tak vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutkový stav, ktorý vo vykonávacom konaní exekučný súd neskúma. Skutkový stav, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda v konaní, počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule, prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

18. V súvislosti s vyššie uvedeným súd preto konštatuje, že tvrdenia povinného nezakladajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k exekučnému konaniu, nakoľko tieto mali byť uplatnené už v základnom konaní, t.j. v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní a teda o tých, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Keďže povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

19. Súd v neposlednom rade uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto súd sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je daný dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61I ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. (I. výrok)

21. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal. (II. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.